

med problemerne i familien. Særligt hvis forældre flytter, så barnet/den unge og forældre får hver sin handlekommune, kan det være en fordel, at forældrene har en særskilt handleplan for støtten til familien.

Det er centralt at arbejde på at løse problemerne i familien. For det første for at forsøge at løse de problemer, der var anledning til anbringelsen, således at barnet eller den unge igen kan komme hjem at bo. For det andet for at styrke samværet mellem forældre og barnet eller den unge under anbringelsen.

Kommunerne har, jf. § 40 a, pligt til at tilbyde forældrene til anbragte børn en støtteperson under anbringelsen. Det forudsættes derfor, at omfanget og det nærmere formål med tildelingen af denne støtteperson er ét af de elementer, som planen for støtten til forældrene kan omhandle.

Derudover skal handleplanen beskrive den planlagte indsats i forhold til de problemer, der er i den enkelte familie. Det kan eksempelvis være forældrenes arbejdsmarkedssituation, behovet for familierapi eller vejledning i forhold til forælderollen, eventuelle problemer med misbrug eller psykiske lidelser m.v.

Ifølge de gældende regler skal kommunen altid udarbejde en handleplan, inden børn og unge anbringes uden for hjemmet. Det er et krav, at denne handleplan angiver hvilke former for støtte, der selvstændigt skal iværksættes over for familien. Det foreslås således, at forældrene skal have tilbudt, at den beskrivelse af hjælpen til familien, der efter de gældende regler alene indgår i barnets handleplan, fremgår af en særskilt handleplan for støtten til forældrene.

Det foreslås, at der skal tages stilling til behovet for at tilbyde en revision af planen for støtten til forældrene med samme intervaller, som det skal vurderes, om der er behov for revision af barnets handleplan. Der kan fx opstå behov for en revision af planen for støtten til forældrene, hvis forældrenes situation ændre sig, hvis det viser sig, at foranstaltningen ikke har den ønskede effekt og/eller det viser sig, at der er behov for en anden form for støtte end først antaget.

2. Etablering af kommunale døgntilbud

Udviklingen på anbringelsesområdet har vist, at der er behov for en type døgntilbud, som ikke umiddelbart kan falde ind under de nuværende anbringelsessteder. Der er behov for at tænke kontinuitet, nærmiljøet, hensynet til at bevare kontakten til kammerater, fritidstilbud, skole og det øvrige netværk som hensyn, der skal have stor betydning i indsatsen overfor børn og unge der har behov for særlig støtte.

Der synes at mangle mulighed for, at kommunerne kan etablere tilbud, som tilgodeser disse hensyn. Ofte

findes denne type af pladser ikke i den nuværende tilbudsvifte. Det kan betyde, at børn og unge, hvis behov bedst tilgodeses i nærmiljøet, må rykkes op og flyttes fra sit netværk, sine venner og sin skole for at starte forfra et nyt sted.

Formålet med de kommunale døgntilbud er at få udviklet nye og mere fleksible tilbud. De eksisterende offentlige og private døgntilbud - døgninstitutioner, opholdssteder og plejefamilier - er således ikke umiddelbart alternativer til de nye døgntilbud.

Døgntilbuddene er således først og fremmest tænkt som huse, der for en kortere periode kan tilbyde døgnophold for barnet. Der kan være tale om et barn, hvis mor eller far for en periode ikke kan tage sig af barnet, fx pga. indlæggelse på psykiatrisk afdeling, fængselsophold, druktur, psykisk nedtur på grund af skilsmisse eller lignende. Der tænkes primært på relativt kortvarige forløb, hvor det er vigtigt for barnet ikke at blive revet op med roden, men at bevare tilknytningen til nærmiljøet, skole, netværk, kammerater etc. Der kan også være tale om situationer, hvor der er grundlag for en egentlig anbringelse af barnet og truffet beslutning herom, men hvor der endnu ikke er plads i det ønskede anbringelsessted. I stedet for at anbringe barnet midlertidigt et andet sted, kan barnet i den mellemliggende periode være tilknyttet døgntilbuddet.

Inden kommunen etablerer et kommunalt døgntilbud skal den overveje, hvorvidt det er muligt helt eller delvist at overlade opgaven til private aktører. Det kan fx ske gennem annoncering, opslag i lokalområdet eller lignende. Her tænkes særligt på muligheden for at indgå aftale med familier, frivillige organisationer eller andre lokale om fx at stå til rådighed i tilfælde som nævnt ovenfor. Der kan også være tale om et fleksibelt tilbud (en »knop«) knyttet til et eksisterende døgntilbud. Kommunen skal således have afdækket alternative muligheder forud for etableringen af et kommunalt døgntilbud.

Da bestemmelsen også er tænkt som et redskab for kommunerne til at kunne foretage en økonomisk styring af området - dvs. ikke være nødt til at anbringe barnet på et dyrt anbringelsessted, der måske ikke matcher barnets behov, men det var dér, der tilfældigvis var en ledig plads - er det vigtigt, at de nye tilbud netop rummer den fleksibilitet og mulighed for lokal og individuel tilpasning, som de konkrete børn og unge har behov for. Dette skal i givet fald også gælde for private aktører, som varetager opgaven på kommunens vegne.

Bestemmelsen er således ikke en hjemmel til etablering af kommunale opholdssteder med samme opgaver og formål som de private opholdssteder, ligesom